



Gratis verspreiding in Mariaburg en omgeving - Afgiftekantoor 2180 Ekeren 1 - Tweemaandelijks op 4000 ex. - Wijkwerking Mariaburg v.z.w.

Wachten op regen

Twee verhalen worden gebracht in een speelse combinatie van poppenspel en theater waarbij er op onverwachte momenten interactie is tussen beiden.

Op de scene zit de muzikant geërgerd te wachten omdat de poppenspeler zit te lezen (of slaapt hij?) De muzikant wil graag een grappig en spannend verhaal spelen...

In de poppenkast wil een oude woestijnvos voor hij sterft nog regen zien in ons vol-met-dingenland. Hij ontmoet er een meisje dat beweert dat ze alles durft. Met zijn laatste krachten gaat de vos terug naar de woestijn met één boom en één bron. Het meisje gaat mee en leert dat ze

toch wel bang is. Nu en dan nemen de poppen

Panenka is een naam in het kindertheater. Acteur Wouter Wuyts (1964) is op het gebied van het poppenspel een autodidact. Vanaf 1982 geeft hij voorstellingen. Producties op zijn naam zijn: Brood en Spelen, 't is De

Wind, Gusta en Gust, De Piramide van Panenka en Bos. Panenka is ook gekend van het Sprookjestheater of het kleinste theatertje ter wereld in een omgebouwde caravan. Hiermee was hij enkele jaren geleden te gast op het schoolfeest in de Anndreef.

Wachten op Regen is gebaseerd op het gelijknamig boek van Annelies Tock. Eric De Craene schreef het

script en stond in voor de regie. Samen met 4 poppen, de muzikant Jan Moonen zorgt

"WACHTEN OP REGEN"
door PANENKA
Zat. 25 febr. 15 u
Wijkcentrum
(polyvalente zaal muziekschool)
Schriek 358 Mariaburg
Voor kinderen van 6 tot 10 jaar
Voorverkoop: 120 fr / zaal: 150 fr
Reservatie:
Martine Hollants, Van de Weyngaertplein 21, tel. 664.15.57
Marina Verhulst, St.-Antoniuslei 59, tel. 664.38.55



de leiding en als ze het niet meer weten roepen ze de hulp in van de spelers. Dat levert soms grappige, maar ook ernstige passages op.

Wouter Wuyts voor een sprankelende, creatieve voorstelling. Beslist een absolute aanrader!

Rik Asselbergh

Van vlegel tot bompa

De apejaren van Luc Philips

Schrijven over zo'n 'monument' uit de toneelwereld is een uitdaging die nog anderen dit jaar zullen moeten aanvaarden. Om zo weinig mogelijk in herhaling te vervallen zullen we dit onderwerp eens vanuit een andere hoek bekijken. Wat deze acteur tot hiertoe gepresteerd heeft, grenst aan het ongelooflijke, men kan er een boek mee vullen. Meer dan driehonderd toneelwerken nam hij voor zijn rekening en het is haast niet te geloven, maar vele van die door hem vertolkte rollen kan hij nu nog voordragen alsof hij ze pas ingestudeerd heeft. Vlaanderen heeft altijd beschikt over een groot getal zeer knappe toneelacteurs, dat is een jarenlange traditie. Alhoewel de kip, zeker vroeger, geen gouden eieren legde, vond men ook 'toen' altijd wel idealisten om zich

voor deze kunst in te zetten. Het was een van de kunstvormen die zeer slecht gehonoreerd werden. Luc heeft dit ook nog aan den lijve onderzocht. In 1942 verdiende hij in het gezelschap van Joris Diels 1400 fr per maand, om maar eens een voorbeeld te geven.

Wat ons tot het schrijven van dit artikel aanzet, is de trots van ons, Sint-Mariaburgers, te weten dat Luc Philips verschillende jaren tussen ons heeft verbleven.

Den Toine van de garage
Sommige oudere inwoners zullen zich nog wel 'de lus' herinneren. Vader Toon Philips, hier sprak men later ook wel eens over 'den Toine van de garage', huwde met Martha Festré. Op 2 januari 1915 gingen hun innige wens in vervulling toen de kleine Luc het daglicht mocht aanschouwen. Hij was met de

helm geboren, echt waar! Spijtig genoeg voor beide ouders bleef hij enig kind. Toon en Martha hadden eigenlijk voor een groter gezin geopteerd maar de mens wikt en... Hoe dan ook, de kleine spruit werd natuurlijk met de meest tedere zorgen omringd. Al spoedig zouden ze bemerken dat ze met deze kapoen hun handen vol gingen krijgen! Luc was van meet af aan een schrandere kereltje en hij zal dat later dan wel bewijzen ook. Naar hij zelf zei had hij wel de aanleg om te leren maar hij had bepaalde voorkeuren. Voordracht was voor hem het meest geliefde vak. In kapoenstreken blonk hij al van jongsafaan uit, soms tot grote wanhoop van zijn moeder. Men hoefde hem maar uit te dagen zo van "Ge durft niet" en hij was al bezig en zo betaalde hij natuurlijk

dikwijls zelf het gelag! Een flink pak voor zijn broek, vanwege zijn moeder, daar kon hij steeds op rekenen. Zij was nochtans een zeer gevoelige en kunstzinnige vrouw, het was zij die hem ten slotte naar de weg van toneel en voordracht leidde. Hij hield veel van haar maar als ze vanwege zijn deugnietenstreken met zware hand, orde op zaken stelde, dan vluchtte hij, als hij de kans kreeg, naar vader Toon, een kalme man. Die had dan de handen vol om zoonlief te troosten en om zijn ega te kalmeren!

Toon, die een opleiding beeldhouwen aan de academie gevolgd had, liet op een zeker ogenblik die opleiding voor wat ze was en begon zich met hart en ziel op de mechanica toe te leggen. Vooral de opkomende tak



boeket

kapelsesteenweg 322

snijbloemen en bloemenarrangementen
kamerplanten, plantenschalen en perkplanten

SLAGERIJ MINNEBO

Alle dagen open van 8u30 tot 13u

en van 14u tot 18u.

Zondag gesloten.



Kapelsesteenweg 545 tel. 664.37.20

VERKEER(D)

Op een dienblad:
Plateaus

De Schriek wordt volledig vernieuwd. Het ontwerp werd aangepast aan de recente aanmerkingen van de districtsraad en de Wijkwerking. In het eerdere plan werden hoge snelheden mogelijk. In plaats van een grotere verkeersveiligheid dreigt het omgekeerde te ontstaan. Het dossier wordt nog ter bekrachtiging voorgelegd aan de gemeenteraad. De werkzaamheden mogen ten vroegste in het najaar verwacht worden.

De herinrichting van de Schriek werd toegewezen aan de N.V. Aannemingsbedrijf G. D. Jelse uit Grobben-



donk. Deze firma zal de de klus klaren voor een bedrag van 16.431.208 fr. In de begroting was een bedrag van 19 miljoen frank opgenomen. Een toelage van 80 % wordt aangevraagd.

De rijbaan in asfalt wordt vervangen door antracietgrijze betonklinkers. Een aparte parkeerstrook wordt gecreeerd in straatkeien. In de plaats van de voetpaddals komen natuurbruine duo-tegels. Een twintigtal bomen worden voorzien.

In het nieuwe ontwerp komen er naast een verhoogd kruispunt met de Leopoldslei twee plateaus extra. Dit aan de muzieacademie en aan de Nijverheidslei. Het kruispunt met de Schepersveldlei en de Edward Caertsstraat wordt opnieuw

hertekend zodat de zichtbaarheid vergroot. De schoolomgeving en de kruispunten worden op deze manier beveiligd. De snelheid wordt geremd. De werken zullen de leefbaarheid van de straat voor de omwonenden en de gebruikers ongetwijfeld ten goede komen.

Het is echter onduidelijk of er een fietssluis aan de Kapelsesteenweg zal komen. Ook is het niet duidelijk of de rijweg (zonder parkeerstrook) 6,5 tot 7 m breed wordt, dan wel beperkt tot 6 m. Momenteel is de rijweg, parkeerstrook inbegrepen, 7 m breed is. Een brede rijweg heeft hogere snelheden tot gevolg en een smaller voetpad. En dat kan toch niet de bedoeling zijn!

Puzzelprettige prijzen

Zie laatste bladzijde

ARFIN Spaarbank

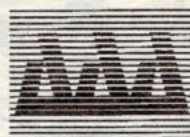
de motor voor uw spaargeld

Steenstraat 103, 2180 ANTWERPEN - (EKEREN) Tel. 03-541.16.79, Fax. (03) 541.77.23.

VIDEO COPY SERVICE®

-10% KORTING OP AL ONZE DIENSTEN OP VERTOON VAN DEZE ADVERTENTIE

- Verhuur van videocamera's & alle apparatuur
- Omzetten van cinéfilms, foto's & dia's naar video
- Videokopies alle wereldsystemen (Pal - Secam - NTSC)
- Kleurenfoto's van uw videobeelden
- Casseteduplicatie alle lengtes en hoeveelheden
- Eigen videomontagestudio



PROFESSIONALS SINCE 1983

VIDEO FACTORY®

ANTWERPSESTEENWEG 62 - 2950 KAPELLEN

NAAST ZUIVELFABRIEK ST-JOZEF

TEL: 03/665 05 78 - FAX: 03/ 665 42 53

CAERDOOTHEEK



Carl Vansteene

Geboren op 21 juni 1949 te Antwerpen. Volgde gedurende 7 jaar de lessen in het Sint-Lucasatelier te Kapellen: schilderen, figuurtekenen en akwarellen. Reeds op jonge leeftijd ontwikkelde

zich een passie voor schilderen en tekenen.

Omdat hij zich aangetrokken voelt door drie elementen uit de natuur, zee, paarden en een vlak landschap, zijn dit de onderwerpen die het meest worden afgebeeld.

De Camargue, gelegen in de Rhonede lta, is een

uniek landschap in Europa waar deze drie elementen gelijktijdig voorkomen. Het is dan ook niet verwonderlijk dat dit zijn geliefde vakantieverblijfplaats is, die geïnspireerd met veel liefde en vreugde wordt geschilderd. Afbeelding: Camargue (Gardiens verzamelen de paarden voor de ferrade)

DIAMANT



Het diamanten echtpaar Flor Van Elshocht en Maria Coninx uit de Vroente werden vorige maand op het Brasschaats gemeentehuis ontvangen. Flor is afkomstig van Merksem en was één van de muzikanten van de fanfare Antverpia. Hij vond Maria in Westmalle. De 2 kinderen, 4 kleinkinderen en 6 achterkleinkinderen bedachten het echtpaar met een mooi feest en een onvergetelijke week in Erperheide.

Speel goed

Ook in Mariaburg wordt speelgoed ingezameld voor kinderen die hier in onze omgeving in tehuizen werden opgenomen. Wat kunnen zij zoal gebruiken? Alle speelgoed is welkom maar vooral puzzels, gezelschapsspelen, poppen en poppenmeubeltjes, knuffelbeestjes en allerlei klein speelgoed. Het speelgoed dient nog wel intact te zijn.

U kunt terecht bij mevrouw Timmermans, Schriek 341 of bij mevrouw Giebens, Vredelei 15. Al het ingezamelde speelgoed wordt bezorgd aan de vzw Baken in Ekeren. Baken staat voor bijstand aan kinderen. Hebt U een groot hart voor kinderen? Voelt u zich geroepen om mee te werken in deze werking? Neem dan contact op met mevrouw Joris-Nestor, voorzitter van de afdeling Ekeren, tel. 664.85.42.



Een Rijbewijs is goedkoop

Jaarlijks volgen in de KWB 5000 jongeren "rijbewijsavonden" om zich voor te bereiden op het behalen van een rijbewijs via de vrije begeleiding. Dit jaar organiseert de KWB St-Mariaburg andermaal, onder het motto "rijbewijs, beperk de prijs", zulk een lessenreeks voor jong en oud, die in de nabije toekomst hun rijbewijs willen behalen.

Op deze avonden krijgen zowel de leerling-chauffeurs als hun begeleiders deskundige uitleg bij de wegcode, het theoretisch en praktische examens, de zware overtredingen en dergelijke meer.

De lessenreeks gaat door op 6, 13, 20, 27 maart en 3 april 1995, om 19u30 in het "Kaartershuisje" hoek Jacobslei, St-Antoniuslei St-Mariaburg-Brasschaat

Personen die wensen de lessen te volgen kunnen zich inschrijven op volgende adressen: Karina Van Quathem Kapelsesteenweg 639 2180 Ekeren tel: 605.07.32, Willy Bauwens Ed. Caertsstraat 9 2180 Ekeren Tel: 664.63.90.

Uiteraard kan u alle inlichtingen bekomen op bovenstaande adressen.

SUPERETTE MOERBEEK



Willy Staeslei 88 Mariaburg

Kazen
Charcuterie
Groenten en fruit
Dranken
Algemene voeding

Café Laboureur

Gezellige sfeer - vlotte bediening - 3 biljarts

Willy Staeslei 95 2180 Ekeren St-Mariaburg Tel: 664.23.12

STEFAAN KINABLE

Meubelen op maat

Keukens

Kasten - slaapkamers - kinderkamers - enz...

Klusjes allerlei

Tel/fax: 011/33 16 56 Tel: 03/605 11 30

G. Van Coppennolle - Vanneste

Uw Tuincentrum

Tel. 664.46.05

Speciale planten - zaden - meststoffen
vijvers - folievijverprodukten
tuinadvies - aanleg - onderhoud
ecologische tuinen - vijvertuinen
Renovatie van verwaarloosde tuinen

Weerstandersstraat 46 St-Mariaburg

Open: van 13u tot 18u. Zaterdags van 8u tot 15u.

INTERVIEW

**Matthias
Hanssens**

**Als zij ginder onder zeil gaan
worden wij hier wakker**

Fokkemaat met de wind in de zeilen, wedstrijden zeilen in Australië, oudejaarsavond vieren tussen de grote yachtzeilers van de Sydney - Hobart race, een stukje wereld verkennen vanop het water...

Een vriend die op het Galge-weel zeilt heeft een fokkemaat nodig. Een aanlokkelijk voorstel voor een 12 jarige. En zo komt het dat na drie dagen op het water Matthias al meedoet aan zijn eerste wedstrijd in de jeugdklasse. Hij wordt lid van de KLYC, de Koninklijke Liberty Yachting Club en vaart met de CADET, de kleinste volwaardige zeilboot met 3 zeilen: grootzeil, spinaker en fok, een goede voorbereiding voor later. Er wordt blindelings geluisterd naar de stuurman, Gust Hermans. Een goede teamgeest is van het grootste belang.

Elk jaar zijn er 10 selectiewedstrijden waarbij de eerste 7 jongeren meegaan naar het wereldkampioenschap in augustus. In 1993 was België gastland (Nieuwpoort) en in 1994 Tasmanië, ten zuiden van Australië, waar het in augustus midden in de winter is zodat de wedstrijden dit jaar rond kerstmis vielen. Op de vraag naar sponsoring kwam niet veel reactie maar de cadetklasse, een 60-tal boten, heeft toen BBQ's e.d. georganiseerd om in de verblijfskosten tussenbeide te komen. Wedstrijden worden met de eigen boot gevaren, zodat deze al zo'n twee maanden op voorhand naar Australië moest overgebracht worden, een grapje van om en rond de 350.000 frank. Gelukkig stuurden de Engelsen een hele container en daar was nog plaats voor 7 boten. Het bijeengespaarde geld voor de overtocht kon toen besteed worden aan het verblijf van de jongeren. Matthias is ondertussen terug in Mariaburg maar zijn boot is ook nu langer onderweg.

Op 18 december, midden in de examenperiode, staat een groepje jonge zeilers met hun trainer, coach en 2 moeders klaar in Zaventem om

via Londen en Bangkok naar Sydney te vliegen, een vlucht van 26 uur. Daar is het onder-tussen 10 uur later dan hier, 40_ heet en heeft men er last van hevige branden: 3 dagen aanpassing is dan ook niet te veel! Gelukkig logeren ze in een jeugdherberg met een zwembad op het dak. Enkele maanden tevoren werd trouwens door de schooldirectie van het Atheneum van Ekeren, waar Matthias in het derde jaar Economie en Moderne talen zit, de toela-

van de wereld....! Het is dan wel een reusachtige meeval-ler dat de zus van Gust zijn moeder in Sydney woont en zo het verblijf kan regelen. En niet alleen het verblijf. Er is een uitstap naar de zoo, het wereldberoemde moderne operagebouw en het koal-park waar de diertjes vrij rondlopen. Na enkele dagen gaat de reis verder naar Hobart waar het internationale gezelschap onderdak vindt op de universiteitscampus. De zeilwedstrijden worden



ting voor de reis gevraagd aan het ministerie en werd besloten om Matthias zijn examens na de reis te laten doen. Het is een vaste afspraak dat de moeder van de stuurman zorg draagt voor de fokkemaat en ook zijn verblijf regelt. Aan het Veerse meer moet dat zo geen stunt zijn maar aan het andere eind

gehouden in Sandy Bay, de bergachtige baai van de snelstromende Derwent-rivier. Het is interessant contact te hebben met jongeren van andere landen, samen uit te gaan, en elk jaar opnieuw ongeveer dezelfde groep terug te vinden bij de wedstrijden. De jongeren zijn allemaal samen op oudejaarsavond gaan

't Patroontje
Nieuwe damasten
Molenweg 1A
2930 Brasschaat tel. 664.06.18

zien naar de grote zeilsche-phen van de Sydney - Hobart race, de 50ste dit jaar, en de sfeer was dan ook fāntas-tisch. Met kerstmis werd er voor alle cadetten een diner gegeven, maar _s anderen-daags was er een wedstrijd, dus kon het feest niet te lang duren.

Zo 'n deelname aan een we-reldkampioenschap vraagt al gauw een organisatie van een jaar of twee. De eerste wed-strijden beginnen in februari en duren tot 11 november. Van in het begin van het sei-zen moet je presteren om aan het einde in aanmerking te komen voor de selectie in de A-vloot. Heel de winter kan je echter wel vrij trainen. Het zeilen moet je inpassen in je dagelijks leven: woens-dagnamiddag de boot her-stellen om 's zaterdags te kunnen zeilen. Alles moet op voorhand in orde zijn, ook de speciale pakken om droog te blijven. In de winter moet je de boot zelf opknappen, af-schuren, schilderen. Men houdt echt wel rekening met de schoolperiode en zeil-weekends zijn er alleen in de vakantie.

In de KLYC zijn er 6 teams jongeren. Maar de helft is uittredend als fokkemaat

wegens zijn leeftijd. Zo moet nu ook Matthias opnieuw be-ginnen als jonge stuurman. Geïnteresseerde fokkemaat-jes in spe mogen altijd con-tact zoeken met Matthias. Wat zeer belangrijk is bij deze sport is doorzettings-vermogen, een gezonde om-geving, respect voor je materiaal, en een goede te-amgeest. Ook de ouders vol-gen de wedstrijden mee. De start wordt namelijk gegeven tussen een startschip en een boei of tussen twee startschepen. Aan elke boei houdt de wedstrijdleiding de score bij, en bij een goede start is het bijzonder belangrijk een goede windligging te heb-ben. Iedereen weet natuurlijk dat Australië heel anders is dan België, maar wat dat soms in de praktijk mee-brengt, daar staan we niet al-tijd bij stil. Wij lezen hier over het gat in de ozonlaag, maar moeten er niet dage-lijks rekening mee houden. Ginder worden folders uitge-deeld over de toestand van de ozonlaag, moeten de zeilers, en ook de anderen, zich goed insmeren, een T-shirt aan-doen en een zonnepet opzet-ten. Waar wij ook niet onmiddellijk aan denken is dat het water in Tasmanië



Kapelsestw.
553

2180 Ekeren
Mariaburg
tel. 664.69.45

Openingsuren:
9.00 - 12.00
13.30 - 18.30
zaterdag
9.00 - 17.00

zeer koud is: niet echt lijkt de stranden bij soapseries zoals Buren, maar eerder in de richting van de zuidpool-zeeën.

De prijsuitreiking en het af-scheidsdiner op 3 januari wa-ren zeer stijlvol: allen in uniform, met de vlag gehe-sen en het volkslied gezon-gen. Er werden dan ook cadeautjes uit al de landen die deelnemen afgegeven aan de organisatoren: Brugse kant, clubvlaggetjes en een schotel van de stad Antwer-pen.

En na 1 dag welverdiende rust en een uitstap naar een wildpark ging het terug rich-ting Europa, met het vlieg-tuig wel te verstaan, anders zouden we Matthias pas bin-nen enkele maanden hebben kunnen interviewen.

meeus
FOTOSTUDIO
*Specialist in
huwelijksreportages*
Fotostudio Meeus Leopoldlei 34 2180 Ekeren Tel: 03/664 22 72

DAGBLADHANDEL
"DE PERSBOX" b.v.b.a.
Leo & Vera Van Bocxlaer - Reijnards
Vernieuwde zaak
Ma. di. wo. do. vr. 06.00 - 12.30u
13.30 - 18.30u
Za. 07.00 - 12.30u
13.30 - 16.00u
Kapelsesteenweg 615
2180 Ekeren
Tel: 03/ 605.17.64

Emiel Van Hamme
Kapelsesteenweg 639
2180 Ekeren 03 605 01 80
COMPUTERSPECIALIST
APPLE / DOS / WINDOWS
Verkoop van computersystemen
en randapparatuur
onderdelen, herstelling en service

Hair Fashion
... een begrip waar snit in zit !
Kapsalon Dames - Heren
Ook 's maandags open
Kapelsesteenweg 293 - 295
2180 Ekeren - Antwerpen
Dames tel. 03/646.25.99
Heren tel. 03/646.93.21

De apejaren van Luc Philips

vervolg van blz. 1

der autotechniek boeide hem uitermate. Het was oorlog (1915) en het gezin moest aan de kost komen. Als beeldhouwer was er niets te rapen, dus... Luc zelf groeide voorspoedig op. In die tijd kon een kind nog onbelemmerd op straat spelen en ge moogt gerust zijn dat die voor hem een paradijs was. Ravotten en vooral veel katekwaad uithalen, daar was hij heel vindingrijk in en weldra had hij zich daar aan de Desguinlei een reputatie opgebouwd.

niet hard genoeg en in 1930 maakten de gebroeders Soffers een einde aan de overeenkomst. Eigenlijk had zoon Philips wel de aard van zijn vader als het er op aan kwam om iemand te helpen. Zijn vrijgevigheid kende soms geen grenzen. Verplaatsen wij ons even naar die jaren terug, dan stellen we vast dat er toen ook zeker niet zoveel luxe onder de mensen was, de uitzonderingen daargelaten. Als knappe vakman vervaardigde Toon zelf sandalen voor zijn zoon en die mochten nog gezien

liet hij alles vallen en hielp waar het kon maar de klanten moesten dan wachten op hun wagen en dat viel natuurlijk niet in goede aarde! De garage in de Carolinalei moest van de hand gedaan worden en dat heeft Luc eigenlijk nooit zo goed begrepen. Grootvader Henri baatte in de Fabriekstraat "Café De Jachthoorn" uit. Moeder en vader Philips en vaders broer vestigden zich daar eveneens. Ze legden er samen de tennispleinen aan, die nu nog bestaan. Luc vond het een prachtige omgeving, met al die bossen! Er werd thuis veel gediscussieerd, over de relativiteitstheorie bijvoorbeeld. Ja, de wetenschap kwam er zwaar aan de orde en de eeuwigdurende beweging was een obsessie voor hen geworden, zodanig dat men met een fietswiel en allerlei ingewikkelde toestanden een machine in elkaar knutselde, maar het werd natuurlijk een flop. Ook de politiek was soms wel onderwerp van discussie maar alles bleef binnen de perken.

Moeder Sarov

Intussen liep voor Luc de lagere school ten einde en zoals reeds gezegd, was hij wel ontvankelijk genoeg, maar zat meer met voordracht en zelfs toneel in zijn hoofd. Dat kwam zeker van moederszijde. Op twaalf-dertienjarige ouderdom droomde hij zelfs van een filmcarrière en dankzij mevrouw Sarphati kreeg hij de mogelijkheid om in Nederland bij de film "Betty op de olympiade" te 'assisteren'. Achteraf, zo vond hij, had het allemaal niet zoveel om het lijf... Nu volgden er drie jaren vakschool in Merksem. Mechaniek natuurlijk en het dient gezegd dat hij daar ook wel aanleg voor had. Toneel kwam inmiddels toch weer de kop opsteken, dankzij zijn moeder die hem daarin bleef stimuleren. Hij volgde voordrachten bij Bultereys. Hij kwam in Sint-Mariaburg bij "Ons streven" terecht, waar zijn moeder acteerde en eens speelde hij er zelfs samen met haar in de zaal Rio. Hij ging zo in het toneel op dat hij op een zeker moment, bij het vertolken van een dokterrol, zo'n binding met de zaal had, dat er menig zakdoek bovengedaald werd. Hij zette zich voor deze kring volledig in en zorgde zelf voor de drukwerken, reclame enzovoort. Mevrouw Sarphati, de latere moeder Sarov (Zie in het boek: "Over Sint-Mariaburg gesproken") die zich veel met de jeugd bezig hield, organiseerde talrijke kinderfeestjes en vond in hem de geknipte man om mee te werken aan het kindertje van Sarov, op elke dinsdag in de vooravond. Nu brak er voor hem een zware tijd aan. Mevrouw Sarphati simuleerde langs de radio te Brussel een huiskamerscène. Luc, die de rol van 'Jefke'

worden ook. Als een vriendje van deze laatste die mooie sandalen dan de hemel in prijsde dan antwoordde Luc: "Wilt ge ze hebben?" en prompt veranderde het schoeisel van eigenaar en trok hij blootvoets naar huis tot grote wanhoop van zijn ouders. Ja, zonder liegen en zoals hij zelf vertelde, kwam hij eens haast zonder kleren thuis omdat hij die weggegeven had! Spijtig genoeg moest hij achteraf ervaren dat die begunstigden hem uitlachten.

De Jachthoorn

"Het zal zonder Hollanders ook wel kunnen zeker"! Dacht vader Toon, en begon een garage aan de hoek van de Sint-Antonius- en Vrijwilligerslei (later Van Den Eynde) Garage Rietvelt. Eigenhandig bouwt hij zich dan nog een garage in de Carolinalei (nu eigendom van "De ploeg"). Luc werkt er aan mee. Het was in die jaren dat men in onze plaatselijke gazet volgende aankondiging vond: "Gevraagd, twee bekwame leerjongens voor de garage Philips, Capellensteenweg en Carolinalei Sint-Mariaburg." Een en ander verliep hier ook alweer niet zo ylot vanwege de reeds aangehaalde reden. Als men een beroep op Toon deed dan



Geenen bvba

Begravenissen
Crematies
Ceremoniewagens
Huwelijken

Dag en nacht

Kapelsesteenweg 563 2180 Ekeren - Mariaburg Tel: 03 / 664.27.04

vervulde en Marieke, alsook de akkordeoniste Nelly D'Hondt uit Ekeren. Er werd dan verteld en gezongen en er kwam zelfs een zogenaamde zeeman 'Jan Maat' aan te pas om wat fantasieverhaaltjes op te dissen. Op het einde volgden dan de groeten aan de kinderen thuis. Het hele gezelschap toog soms ook naar verschillende plaatsjes in het land, bijvoorbeeld eveneens naar Ekeren en verzorgde dan een hele kindernamiddag.

deed dat werk toch zo graag. Te tien uur verliet hij dan weer het station van Antwerpen om de laatste etappe per fiets naar Sint-Mariaburg nogmaals af te leggen in de 'pikken donker' zoals hij zelf zei. Aan heel die geschiedenis heeft hij zelfs nog een litteken boven het oog overgehouden! Onze toenmalige autobus "LUX" had haar vertrekpunt vlak voor de middenstation om dan via de Carnotstraat en de Kerkstraat langs Schijnpoort de Breda-

goed en wel thuis, met de uitleg: "Ge moet niet ongerust zijn ik ben maa efkes gevallen". Moeder was het daarmee helemaal niet eens en stelde op een vakkundige manier zijn fiets buiten gebruik, zodat hij het verder dan maar zonder dit vehikel moest stellen. De tijd heelt alle wonden, maar zijn litteken is er echter nog.

Van vakschool tot jeugdtheater

Later beschikte hij dan toch weer over een fiets want dat



(Foto Rik Asselbergh) Rechts op de achtergrond ziet men de garage die door vader Toon op de hoek van de St-Antoniuslei werd uitgebaat. Ze is gesloopt in 1983.

Mevrouw Sarphati was eigenlijk niet specifiek zo of zo gekleurd, want zij deed eveneens de jeugdafdeling van de Vlaamse kring (lokaal Hobson, later Keepers). De scouts, waar ook Luc deel van uitmaakte, mochten net zo goed op haar rekenen. Het organiseren van culturele avonden, poëzie, voordrachten, enz. behoorden net zo goed tot haar terrein, binnen het Davidsfonds. Zelf hield ze thuis ook kinderen bij.

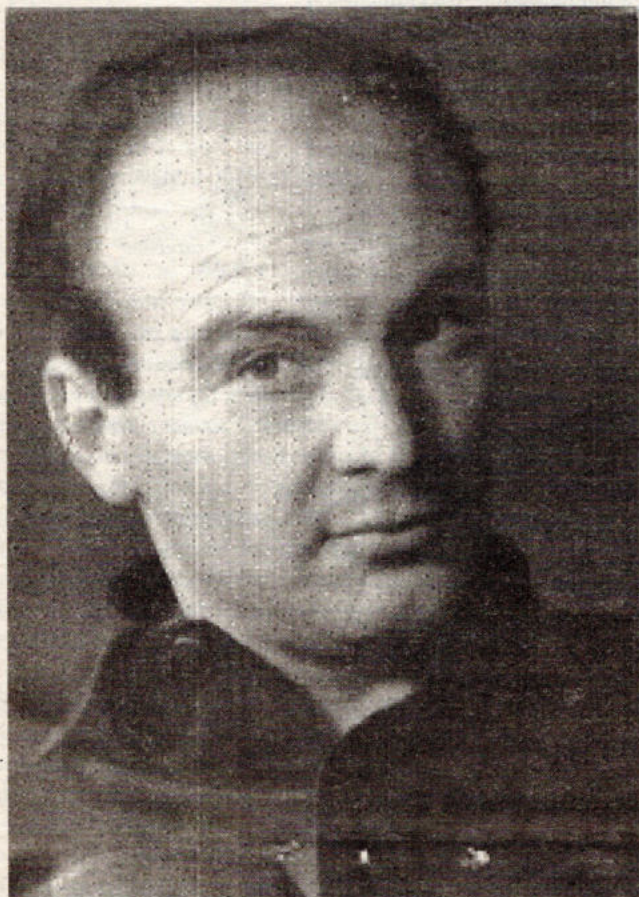
Tramrichel

Nu ter illustratie even vertellen tot welke opofferingen de jonge Luc Philips in staat was om zijn doel te bereiken. Tegenwoordig stapt men in een auto en die brengt u maar naar waar ge wilt, ja toen bestond het niet dat ieder gezin over een of zelfs twee wagens kon beschikken. De studio's van de toenmalige radio-omroep (NIR) waren gelegen aan het Rogierplein in Brussel. Met de fiets reed hij naar het Centraal station in Antwerpen waar mevrouw Sarphati en Marieke op hem wachtten om dan samen de trein te nemen. Aan het Rogierplein gekomen, kreeg hij dan een witte beuling te eten want om iets te nuttigen had hij natuurlijk nog geen tijd gehad. Die hele verplaatsing was voor hem natuurlijk wel vrij vermoeiend, maar hij

baan te Merksem op te zoeken, einddoel Sint-Mariaburg. Onze sportman wachtte dan tot er zo'n bus vertrok om, beschermd door de brede achterkant, uit de wind te kunnen stayeren. Ook op onze Kapelsesteenweg was het 'pikdonker' met bovendien die moeilijke kasseien en de tramsporen, en zo gebeurde het dat onze wielrijder onverwacht in een tramrichel terecht kwam en met een serieuze smak tegen de wereld vloog. Hij bleef bewusteloos liggen, en toen hij enkele tijd later weer bij zijn positieve kwam stelde hij vast dat hij een gapende wonde boven het oog had. Hij sukkelde tot bij een dokter die er een paar haakjes op aanbracht en zo belandde hij

was een noodzaak geworden. Om 7 uur 's morgens vertrokken vader en hij vanuit de Fabriekstraat, richting Aartselaar om er bij het toenmalige Arpic aan de slag te gaan. Zijn vader was daar meestergast en had een pneumatisch remsysteem uitgevonden, wat bij de directie nogal aansloeg. De hoofdzak was, Antoon was geen zelfstandige meer en... Luc had werk. Weer onder impuls van zijn moeder, bezocht hij in zijn vrije tijd het conservatorium. Tot 17 uur werken en dan de fiets op om lessen te gaan volgen. Hij was de enige van de leerlingen die toch maar drie jaar vakschool had gevolgd en bevond zich daar tussen col-

vervolg zie blz. 5



(Foto Rik De Smedt) Luc op de ouderdom dat hij in St.-Mariaburg woonde.

Blootvoets

Onnodig om uit deze Antwerpse periode in detail te treden... Onze Luc zou van nu af aan zijn fratsen in ons toen zo mooie St-Mariaburg komen demonstreren. We schrijven 1924 en de dromen van Toon Philips gingen in vervulling. De familie kwam zich hier vestigen. Vader had een overeenkomst gesloten met de gebroeders Arthur en Louis Soffers gesloten. Het werd "een vennootschap ter exploitatie van een autogarage" aan de kerk. Luc was toen nog net geen negen jaar. Hij zou dezelfde school blijven bezoeken, namelijk het Stedelijk onderwijsinstituut der Van Maerlantstraat te Antwerpen, waar ook vele St-Mariaburgers naartoe gingen. Dagelijks moest hij per trein vanuit Ekeren-station vertrekken tot aan de Dam, om dan van daaruit te voet naar de Van Maerlantstraat te stappen. Och ja, in die tijd zag men er niet tegenop om een eindje te wandelen. 't Is gezond en het spaart bovendien nog wat uit op de vervoerskosten zo werd er thuis gezegd.

Vader Philips was een zeer knap vakman en goedgehartig van inborst als het er op aan kwam om iemand te helpen. Dus als zakenman eigenlijk

Gemeentekrediet



Met mijn bank
kom ik vooruit

FRANCIS JACOBS

Kapelsesteenweg 334 Brasschaat tel. 664.67.47

AUTO-MOBIEL?

Enige tijd gelden verscheen bij het Davidsfonds het boek 'Met de auto mobiel?' van het Agalev kamerlid Hugo van Dienderen. Het boek is een dringende en noodzakelijke oproep om verplaatsingen te voet, met de fiets of trein-tram-bus een ereplaats te geven. Bart Vanackere las het boek en onderwierp de schrijver aan enkele kritische vragen.

Je pleit voor een ernstige afbouw van het auto en vrachtverkeer over de weg en een totale uitbouw van het openbaar vervoer. Verslijt men je niet voor een dagdromer?

Nee, ik denk het niet. We merken elke dag dat we zo niet verder kunnen. Na al die investeringen die we ons getroost hebben om het autoverkeer uit de grond te stampen merken we nu dat we op een dood punt zijn terecht gekomen. We staan constant in de file, grote delen van steden zijn afgebroken omwille van de auto. Er werden zo'n 5000 km tramsporen, meestal in eigen bedding afgebroken ten gunste van de auto en nu merken we dat die komt vast te zitten. Ik zeg dan ook dat de auto als oplossing voor onze mobiliteit helemaal niet volstaat. We moeten dringend het belang ervan gaan reduceren en alternatieven naar voor schuiven. Ik noem dat geen dagdromerij maar verantwoordelijkheidszin. We moeten mobiliteit organiseren met toekomst, mobiliteit die ook nog toekomst heeft de generaties na ons.

Geef toe dat het wachten op een bus of trein niet meteen een prettige bezigheid is, zeker wanneer hij vertraging heeft. Ik bedoel daarmee dat het openbaar vervoer toch niet erg optimaal functioneert.

Daarin heb je gelijk en dat is bijzonder jammer. Men gebruikt de schaarse middelen van het openbaar vervoer dan nog voor prestigeprojecten zoals de TGV waardoor

er veel kleine stationnetjes en kleine lijnen dreigen te verdwijnen. De stationnetjes langsheen lijn 12 (Antwerpen-Essen-Roosendaal) zijn alles behalve aantrekkelijk. Men heeft er dan wel nieuwe zitjes geplaatst maar als je trein vertraging heeft of afgelast is dan moet je dat maar kunnen raden, je wordt er immers niet verwittigd. Bovendien is er ook geen telefoon aanwezig waarmee je het thuisfront kan verwittigen in geval er iets scheelt met de trein. Bovendien worden op die lijn aftandse treinen ingezet die wel een halve eeuw oud zijn. Dit illustreert wel dat het spoorwegmateriaal veel duurzamer is dan een doorsnee auto.

Zijn kleine stationnetjes zoals dat van Mariaburg niet gedoemd om te verdwijnen? Er rijden daar toch ook volgende bussen.

Het tegendeel is volgens mij waar. We moeten van die goede infrastructuur gebruik maken om de frequentie van de treinen nog te verhogen. Nu is er enkel tijdens de spits om het halfuur een trein, dat zou de ganse dag zo moeten zijn en ook tot veel later op de avond. Nu vertrekt de laatste trein vanuit Antwerpen richting Mariaburg om 23.30 uur 's avonds. Dan kan je dus niet naar de film gaan en nadien nog eens rustig bijpraten bij een goeie pint in een café. Laat staan dat je eens wil gaan dansen. Latere treinen hebben zeker hun zin, ook als element in de strijd tegen de kwaal van de weekenddoden.

Hoe moet men dan het openbaar vervoer organiseren in wijken zoals Mariaburg?

Ik heb daarnet al gesproken over knooppunten van openbaar vervoer wel de ruggegraat van het openbaar vervoer moet verzekerd worden door trams en treinen. De bussen moeten mensen uit Brasschaat, Ekeren, Kapellen ophalen en hen brengen

naar deze knooppunten zoals het station van Mariaburg. Vandaar gaat men dan verder met de trein naar Antwerpen of verder. Ik zie ook mogelijkheden om meer werkgelegenheid te scheppen bij die stationnetjes. Als er ergens nood is aan nieuwe bijkomende ruimte voor huizen, fabrieken, ateliers, bureaus te vestigen, dan moet men dat in de buurt van zulke knooppunten doen. Langsheen spoor 12 heb je dus al heel wat van die knooppunten en die worden al goed gebruikt doch de potentie van die lijn is veel groter. Uit de volkstelling van 1981 blijkt dat 43% van de inwoners van Essen die in Antwerpen werken de trein nemen als vervoermiddel. Dat is natuurlijk prachtig maar die hebben dan wel 3 a 4 treinen per uur. De andere stationnetjes moeten het wel met maar 1 trein per uur stellen buiten de spitsuren. Om dat te realiseren moeten de NMBS en De Lijn dringend aan dezelfde tafel gaan zitten en samenwerkingsakkoorden afsluiten in plaats van elkaar te beconcurreren zoals dat nu gebeurt. Het is toch te gek dat een bus en een trein hetzelfde tracé volgen!!

De TGV past volgens jou niet in de verder uitbouw van het openbaar vervoer. Nochtans is elke TGV reiziger een automobilist minder in de file.

Dat zie je verkeerd! Ervaringen uit Frankrijk leren ons dat de TGV veel nieuwe reizigers aantrekt. Ik bedoel daarmee reizigers die verplaatsingen doen die ze anders niet zouden maken. Men gaat bv. vanuit de verre omgeving van Parijs eens een avondje uit in de hoofdstad. Men kan zich daarbij de vraag stellen of het nu wel zo verstandig is om 200 km af te leggen om zich eens te vermaken. Draagt dit bij tot de verhoging van de levenskwaliteit? Ik noem dit geen echte mobiliteit maar nep-mobiliteit, pseudomobiliteit.

Vandaar dat je wel eens hoort zeggen dat de TGV een rijkemanstrein is. Het is ondertussen wel de gewone Brasschatenaar die zijn Peerdsbos geamputeerd ziet of de gewone inwoner uit Ekeren én Kapellen die de TGV achter in zijn tuin op grote hoogte en tegen hoge snelheid ziet en hoort voorbij razen. Bovendien bedreigt de komst van de TGV ook de lokale trein op spoor 12 waar we het zonet over hadden. Is dat wel zo'n goede keuze? De TGV trekt ook veel nieuw autoverkeer aan in Antwerpen vermits men daar in het Centraal Station speciaal voor de TGV gebruiker enkele honderden ondergrondse parkeerplaatsen wil bouwen. Hierdoor wordt de stad nog onleefbaarder. Dit laatste draagt ongetwijfeld bij tot het succes van het Vlaams Blok!

Er rest je dus nog veel werk? Jazeker, we zetten onze strijd onvermoeibaar verder door interventies in het parlement. In positieve zin door sugges-

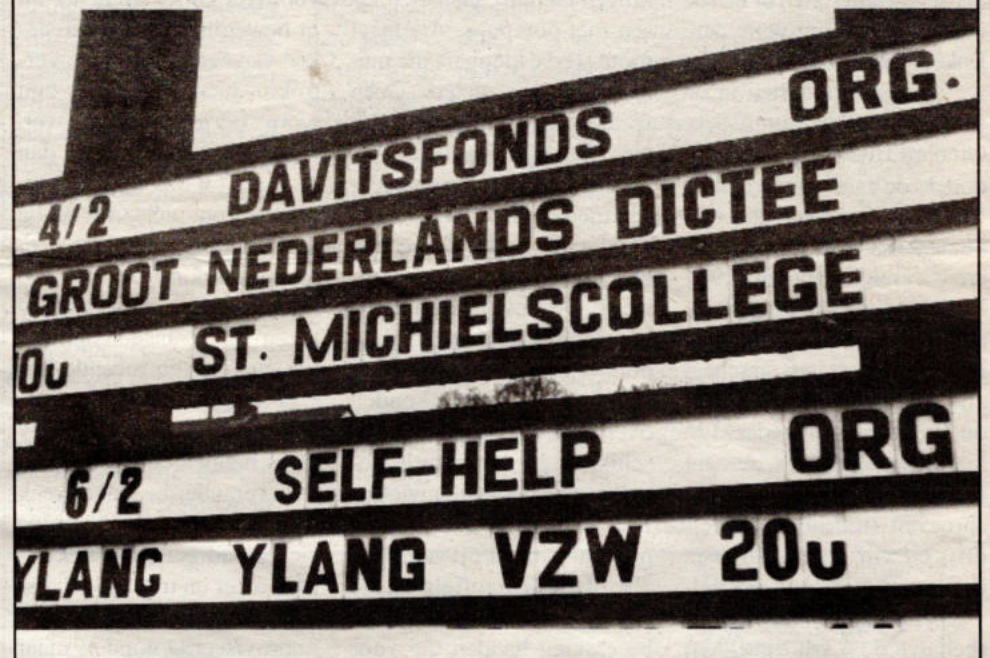
Restaurant

Santa Lucia

Kapelsesteenweg 641
2180 EKEREN
03/665.15.00

Reservering aanbevolen

MED OPSIED?



ties, in negatieve zin door maatregelen die de verkeerde kant opgaan te bekritisseren.

Dank je voor dit gesprek.

De apejaren van Luc Philips

vervolg van blz. 4

lega's zoals Fred Engelen, Martha Dewachter, Frans Rogge, Hector Caemerlinck en Stella Blanchard. Zijn basis was anders maar zijn talent maakte hier veel goed. Leren was voor hem geen probleem, dus...In 1937 behaalde hij er de eerste prijs met onderscheiding wat aan de ongelovigen uit zijn omgeving het bewijs leverde "dat hij het wel kon". Een jaar later bezocht hij de afdeling toneelspel en veroverde daar alleen maar... de eerste prijs.

Ondernemend als hij was, stichtte hij een 'spreekoor' met de naam 'Wending'. Er werd geoefend op een zolder in Borgerhout. Het mag hier nogmaals aangestipt worden

dat ook hij aan dezelfde ziekte als zijn vader leed want hun optreden was meestal 'voor niets'. In die jaren leerde hij daar zijn eerste vrouw Jane Broeckx kennen, zij gingen na de oorlog uiteen. De dagindeling van Luc zag er toen als volgt uit: werken van 8 tot 17 uur, dan tot 20 uur conservatorium, vervolgens spreekoor, met soms optredens en aldus belandde hij rond middernacht thuis waar de wekker dan weer voor zeven uur 's morgens afliep. Toen bleek het vaderland Luc Philips nodig te hebben en na 12 maanden diensttijd werd op de koop toe nog 'zijn contract' met die instantie verlengd wegens de oorlogsomstandigheden. Dit gebeuren bracht

hem later in krijgsgevangenschap en men voerde hem naar Oostenrijk waar hij de nodige avonturen meemaakte. De Vlamingen werden vervroegd vrijgelaten en daar stond hij dus plots weer thuis. Hij beschikte over een diploma conservatorium maar vond zomaar geen werk. Hij moest echter kost wat kost zijn brood verdienen want hij was gehuwd. Bij zijn oom kon hij voorlopig terecht om mee speelapparaten te herstellen maar... het theater lokte. Opnieuw naar het conservatorium om vervolgens terecht te komen bij het jeugdtheater van Jan Bart. Hij krijgt les van Lode Monteyne.

Acteren, dat kunt ge eigenlijk niet leren, dat hebt ge!

Dan strijkt hij bij Joris Diels neer, die hem aanvankelijk 'te klein vond'. Hij mag daar toneelmeester spelen voor 1200 fr per maand. Dank zij de vrouw van Joris Diels, Ida Wasserman komt hij echter tussen de groten terecht. Robert Marcel, een moeilijk, maar groot acteur begint net als vele anderen in hem te geloven en zo begon langzaam de ster van onze Luc Philips te rijzen. Hij werd één der grootsten in Vlaanderen en als men de commentaar van zijn collega's leest, dan wordt dit alleen nog maar bevestigd. Inmiddels is hij natuurlijk al lang geen Sint-Mariaburger meer en verblijft nu in Zandhoven waar hij met zijn vrouw, de violiste Magdalena Hen-



NELEN A.
DROGISTERIJ

DE VERFMOLEN

BEHANGER
VLOERBEKLEDING
SCHILDERWERKEN
MAKEN EN PLAATSEN VAN GORDIJNEN EN OVERGORDIJNEN

Kapelsesteenweg 318 - Mariaburg - Brasschaat
Tel. 664 48 61

drickx van het leven in de mooie natuur geniet, maar rusten? .. Tachtig jaar, proficiat Luc. Wij denken nog wel eens aan u, vooral als wij u nog eens terugzien op de televisie bijvoorbeeld... we gaan hier geen titels noemen, dat zullen anderen wel doen dit jaar, trouwens we zouden er kunnen vergeten, voor ons waren het allemaal glansrollen. "Acteren, dat kunt ge eigenlijk niet leren, dat hebt

ge". Zo hoorden we u eens zeggen en dat moet wel zo zijn. Hij heeft thuis nog zoveel boeken te lezen deze grote acteur die toch zo houdt van het leefmilieu, de natuur, de dieren en de wetenschappen in het algemeen. Luc, de strijd is zeker hard geweest maar toch bent ge een bevoorrechte... Ge zijt immers toch met de helm geboren!
Rik Asselbergh

RABC

WOORD VOORAF

Op 14 januari had in het Cultureel Centrum van Brasschaat de prijsuitreiking plaats van de "Brasschaatse Acht Wintersporten". Bij wintersporten denken de meeste mensen direct aan sneeuw en ijs, aan schaatsen en vooral aan sneeuwpret op de lange skilatten. De wintersporten die bedoeld worden in onderstaand artikel zijn van een heel andere soort en dit jaarlijks gebeuren werd in 1994 reeds voor de 45ste maal ingericht en er werd aan deelgenomen door meer dan 150 sportievelingen. Vroeger waren er dat soms bijna 300 maar sedert de opkomst van de mountainbike en de vele veldtoertochten die worden ingericht is de concurrentie groot. Het ergste vooral is dat voornamelijk de jeugd het laat afweten. In het onderstaande artikel gaat het over een tijdrif over 6 km, die meestal wordt betwist eind november of begin december en de weersomstandigheden kunnen dan wel eens behoorlijk tegenslaan, althans zo was het vroeger. Toch zijn de deelnemers allen amateurs, al liet (vooral vroeger) een beroepssporter zich af en toe ook tot deelname verleiden. Enkele bekende namen die we ooit wisten starten in de juniorscategorien waren o.m. Gino en Hedwig Van Hooydonck, de ex-beroepssprekers Ludo De Keulenaar en Ludo Peeters en zelfs de cyclocrosswereldkampioen 1994 Paul Herijgers behoorde tot die wintersportdeelnemers. De deelnemers in Brasschaat zijn tussen de 15 en 65 jaar oud en worden ingedeeld in leeftijds categorieën, de acht proeven bestaan uit drie fietssproeven (tijdrijden en veldrit) en vijf atletiekproeven (lopen- verspringen en bolwerpen). De meeste proeven (behalve de 6 km tijdrijden) worden afgewerkt in het gemeentepark van Brasschaat, vooral de veldloop en de cyclocross lokken veel volk en een bijkomende attractie is dat steeds een belangrijke damesafvaardiging deelneemt. Onderstaand verhaal ontleenden we uit het boek: "Wij, toeristen van RABC" en het werd geschreven door Wim De Meyer.

ROOD LICHT MIJMERINGEN

Een zondag in november. Het vror een paar graden en er stond een sterke noordenwind. Wie er al bij betrokken was, weet dat het op zo'n dag ijselijk koud kan zijn op de betonbaan naast het vliegveld van Polygoon. Ingeduffeld zoals een wintersporter met stamboom betaamd, maakte ik me klaar. De tijdrif fiets (één uit de reeks van drie) werd in de auto gelegd, plus nog een paar extra wielen, super de luxe.

Toen ik voor het rode licht stond te wachten, kruisten twee fietsers me op de Bre-

dabaan. Die mannen hadden er hun proef al opzitten. Ze bliezen wolven adem voor zich uit en aan hun fiets was duidelijk te zien dat hun uitslag niet in de gazet zou staan. Er stond een pion op waarmee men een omgeploegde muur van Geraardsbergen kan beklimmen. De stand van het zadel deed me de veronderstelling maken dat ze waarschijnlijk op een gekregen of geleend paard zaten. Ze hadden ten andere geen velosloefen aan...en ook geen handschoenen wat hun appreciatie van mijnentwege wel wat deed stijgen. Hun bolle rode kaken spraken echter boekdelen, wat zeg ik, encyclopedieën van contentement. Dat waren nog de "echte" wintersporters!

Ik dacht onwillekeurig terug aan "vruugerjoare" toen ik nog in korte broek aan vaders hand in 't park van Brasschaat naar de baanbrekers van de wintersporten ging kijken. Ik zie ze daar nog in groepjes staan op hun platte velosloefen, hun wijde pofbroeken en met geruite kousen, hun wolle gebreide truien met hoge knoopjeskragen en hun "saaien" mutsen met pompons. Allemaal grote sterke kleppers die mekaar kwamen "meten". Geen sprake van fijne mechaniek maar van pure macht.

De meesten stonden daar met een toeristenfiets, waar ze de slijklappen hadden afgedaan en een koersstuur op gemonterd. De hevigsten hadden er zelfs met de ijzerzaag hun porte-bagage aan geofferd. Enkel de wielrenners konden over een echte koersfiets beschikken en dan in vele gevallen nog op bandenwielen. De loopproeven werden meestal betwist op velosloefen of turnpantoffels en de enkele atleten die over spikes beschikten hadden die voor of na de proef aaneengeknoopt rond hunne nek hangen. Trainingspakken kende men niet, men kwam naar 't park in korte broek, een dikke trui en een handdoek rond de nek. Als het regende was het geen abnormaal zicht iemand met blote benen onder een regenfrak of onder een groot soldatenzeil door de blaren te zien stappen. Ik zeg wel degelijk stappen, want warm lopen of rijden voor de proef was geen mode. Tijdens de proeven was de inzet des te groter.

Tussen die acht proeven zat er ook een waarvan de meesten nog weinig "chester" gegeten hadden: bolwerpen. Tegenwoordig heeft iedereen zijn eigen bol, vroeger moest men zich behelpen met een kassei, een gewicht of een zelfgesmolten klot lood, die dan elke keer een platte kant had als hij op de grond plofte. Die proef werd gewoonlijk betwist naast de toemalige paardenrenbaan, vlak voor de in zand aangebrachte gradins. Een ring

kende men niet, en er werden twee strepen getrokken waar men moest tussen blijven en aan de voorkant werd met behulp van paaltjes en planken iets gefabriceerd dat een stoot kon opvangen. Veel stoten werden er niet gegeven, want de meeste deelnemers gingen gewoon met twee voeten schrap vooraan in de ring staan, plooiden een paar keer voor- en achterwaarts en duwden dan op "force" van de arm de bol weg. De sterkste won...

...Tot op zekere dag ene Eddy Geys in de Brasschaatse wintersporten verscheen. Die kerel was zijn tijdgenoten tien jaar vooruit op tactisch en materieel plan en kwam hier twee jaar de eindzege wegsnoepen. Eddy Geys stapte in de ring en tot algemene verbazing ging hij met zijn rug naar de werprichting staan, hij legde de bol in zijne nek en concentreerde zich staande op één been door met de voet lichtjes en herhaald op de grond te tikken. Zo iets had men in Brasschaat nog nooit gezien en men kon het gras dan ook horen groeien. Opeens haalde hij geforceerd adem, boog voorover en kwam achteruit in beweging. Onder het slaan van een tarzankreet, vertrok zijn

werp...perfect...hoog en ver, zeker drie meter verder dan de beste tot dan toe. Het publiek sprong achteruit en de Geys zijnen bol kwam neer los op het kamwiel van een fiets die daar door iemand tegen de renbaanafsluiting, ver genoeg (zo meende hij) was weggezet.

Die mannen gelijk ene Eddy Geys hebben de wintersporten veranderd. Daar keek men naar op. Men bereidde zich grondiger voor, er kwamen meer en meer specialisten van één proef, men improviseerde minder, maar het spontane karakter leed er onder. Dat fenomeen verergerde nog jaar na jaar. Er kwamen crosstubs, reservefietsen, wielen met 28 spaken, spikes met verschillende pinlengtes, hometrainers en noem maar op.

Maar waar is de eigenlijke wintersportgeest van stichter Pater Van Clé gebleven. En wie heeft het nu beter voor...wij gazetencoueurs, maniakken van de wintersporten of die twee met hun blozende kaken die al lang thuis over iets anders zitten te klappen als wij nog moeten van start gaan...

En toen werd er op mijn zijruit getikt en een zwaar verkouden basstem, diep komende uit een met te hoge bloeddruk geteisterde soepkop vroeg mij of ik soms dacht dat "het" nog veel groener zou worden...





LOOD- EN ZINKWERKEN
SANITAIR INSTALLATEUR
GASVERWARMING
BADKAMERINSTALLATIE

SANITAIR DE WINTER BVBA

KAPELSESTEENWEG 484 BRASSCHAAT TEL: 664.42.11

Ondanks het feit dat februari en maart meestal

Het Firmament

nogal natte en kille nachten hebben, loont het toch zeker de moeite om de geboden kansen te benutten om de hemel af te speuren. Korte tijd na het vallen van de duisternis strékt zich de melkweg uit over de ganse lengte van het hemelgewelf. Wie op een goed donkere plaats kan waarnemen zal deze melkweg zien als een band van lichtgevende wolken, die zich hier en daar verdikken en dan weer vernauwen. Jammer genoeg spreekt men de laatste tijd steeds meer en meer over "lichtpollutie". Deze lichtvervuiling is ook in Mariaburg zelf waar te nemen, en maakt het voor ons zo goed als onmogelijk om de melkweg hier nog te zien. Wie ooit als eens op een donkere nacht in de Ardennen naar de sterren heeft gekeken, en dit vergelijkt met de paar sterren die men hier amper kan zien, zal onmiddellijk begrijpen wat ik bedoel.

Kort na zonsondergang zien we laag in het zuiden, de heldere Sirius. Het is de helderste ster van het noordelijk halfrond, en is tevens de hoofdster van het sterrenbeeld Grote Hond. Deze Sirius is een dubbelster, d.w.z. dat ze uit 2 componenten bestaat, die elk een eigen massa hebben, een eigen lichtkracht en toch bij elkaar horen. Het enigste dat deze twee sterren bij elkaar houdt, is de zwaartekracht. De kleinste van deze 2 componenten (Sirius B) is slechts 2 maal zo groot als de Aarde. Deze markante dubbelster staat op een afstand van 8,16 lichtjaar. (1 lichtjaar is de afstand die het licht met een snelheid van 300.000 km/sec aflegt, op 1 jaar tijd.)

Hoog in het zenith - recht boven ons hoofd dus - vinden we het sterrenbeeld de Tweelingen. Dit sterrenbeeld dat tot de dierenriem behoort vertoont twee vrij heldere sterren. nl. Castor en Pollux. De Tweelingen, die volgens de legende de zonen van Zeus zouden zijn, vormen een vrij symmetrisch sterrenbeeld. Het boeiendste gebied van dit sterrenbeeld vinden we echter aan de voeten van deze 2 jongens. Door dit gedeelte loopt de melkweg, en we vinden er dan ook enkele prachtige objecten, zoals M35.

Deze prachtige open sterrenhoop, die uit een 500-tal sterren bestaat ligt op een afstand van 870 Parsec. (1 Parsec = 3,26 lichtjaar). Deze open sterrenhoop, die bijna met het blote oog waarneembaar is, werd in 1746 ontdekt door de Zwitserse

astronoom De Chéseaux. Voor iedereen die nu moeilijkheden zou hebben om de in dit artikel vermelde objecten, te vinden, ligt er een zoekkaartje klaar, met deskundige uitleg, en dit elke vrijdagavond tussen 20u30 en 22u00 in de Katerheidemolen op de Kapelsesteenweg (1ste verdieping). Ook voor andere objecten en vragen, kan U daar steeds terecht! Veel kijkplezier en veel succes!

Planeten:

Mercurius: De kleine Mercurius staat deze 2 maanden te dicht bij de Zon, en is daarom niet waarneembaar.

Venus: De zeer heldere Venus is het helderste object aan onze ochtendhemel, en is gemakkelijk te vinden 's ochtends in het zuiden.

Mars: De rode planeet Mars kunnen we bijna de gehele nacht waarne-

men, hij staat in het sterrenbeeld Leeuw en is gemakkelijk te vinden door zijn rode kleur. Als de Zon ondergaat, komt Mars op in het Oosten. Rond middernacht staat hij bijna in het zuiden maar dan wel veel hoger aan de hemel dan bijvoorbeeld Venus.

Jupiter: De grootste planeet van ons zonnestelsel treffen we eveneens aan 's ochtends in het Zuiden. Jupiter is echter lichtzwakker dan Venus en staat iets meer naar het Oosten.

Saturnus: De planeet met de ring, heeft zijn tijd gehad, en poetst nu de plaat. Omstreeks 15 februari verdwijnt de planeet in de zonnegloed om pas tegen mei weer zichtbaar te worden.

SMEDERIJ MECIBAH

Molenweg 22 - 24
2930 BRASSCHAAT
Tel. 03 / 605 31 90



J. BRUYNINCKX
VLOER- EN
TEGELWERKEN

ZELFWERKEND PATROON

Leveren - plaatsen - Gratis bestek
Afwerking verzekerd!

(03) 665 13 81

Leo Vermandellei 12 - 2180 Ekeren

Uit het archief van Rik De Smedt

Castel Del Vino: Kasteel van Zotte Rik

De eigenaar, Henri Van den Weyngaert, was in Sint Mariaburg zeker zo bekend als zijn burcht en niet alleen omdat hij het aandurfde 2 zeer schaars geklede dames uit de rosse buurt van Antwerpen in een open koets door de straten te laten rijden, wat bij

Het kasteel werd door Henri Van den Weyngaert neergeplant op een driehoekig stuk grond van meer dan 13.000 vierkante meter, gelegen met zijn punt aan het samenkomen van de Lage Caert en de Henrilei. Langs eerstgenoemde bedroeg de lengte

Aan het samenkomen van deze laatste 2 straten met de Emmalei stond een prachtige ronde fontein in arduinsteen van een tweetal meter doorsnee. In het midden van het terrein was ook een brug over de slotgracht gemaakt, die de 2 helften met elkaar verbond.

Aan de achterkant van het domein, tussen de hofgracht en de bossen van de Maatschappij Antverpia, had men van de Belgische Staat de verplichting gekregen een open ruimte te laten om de legertanks doorgang te verlenen en die eigendom was van de Gemeente. Ook het slot zelf was zo middeleeuws mogelijk ingericht met arduinen wenteltrappen, ridderzaal enz. Bijna aan de punt van het landgoed stond de hovewoning, met ook de aanpalende stallen die onderdak moesten verschaffen aan zijn dierenverzameling: paard, ezel, kippen, eenden, ganzen, pauwen enz. Een kleinere ingang langs de Lage Caert was hier dan ook aangewezen. Volgens nooit bewezen

vertellingen, zou er ook een ondergrondse wijnkelder geweest zijn, die echter nooit gevonden werd. Het kunnen

dan ook maar gissingen geweest zijn. Nu volgen enkele gegevens over de eigenaar zelf.

Fils à papa

Als 2de telg van het gezin Antoon Van den Weyngaert-Aernouts werd te Antwerpen als enige zoon Jaak Henri Maria geboren op 8 september 1883. Met alle gebreken van "een fils à papa" wou hij de rijke Antverpiakroon niet verder zetten en ging liever aannemer spelen. Hij huwde te Brasschaat op 23 juli 1907 met Alice Berthe Genevieve Schreiber, geboren te Tourcoing. Zij kregen 3 zonen: Antoon op 10 februari 1909, Jacobus op 1 Januari 1911 en Florentius op 12 februari 1913. Tijdens de Eerste Wereldoorlog verbleef het gezin, evenals zijn ouders, in Nederland en na 1918 mochten een aantal oorlogswezen in de gezonde omgeving van het kasteel een tijdlang vertoeven. De Tweede Wereldoorlog verliep echter veel slechter, de oudste zoon Antoon, die piloot was, en boven de huizen van Sint Mariaburg dikwijls zijn kunsten had vertoond door er laag over te scheren en de kinderen de stuipen op het lijf te jagen, werd boven Brussel neergeschoten en hij stierf in het Brugman Hospitaal aldaar. Het gezin Van den Weyngaert-Schreiber was op de vlucht in Frankrijk. De gezondheid van Henri was echter zodanig geknakt, dat hij dit niet kon verwerken en hij stierf te Mazamet (Departement Du Tarn) op 20 juni 1940. Alice Schreiber keerde terug naar

het kasteel, maar verliet het tenslotte op 7 juni 1955 met haar nog thuisgebleven zoon om zich te Ukkel op de Steenweg naar Waterloo te gaan vestigen.

De 2 overgebleven zonen hebben nadien nog een beetje in Sint Mariaburg dit en dat geprobeerd, onder andere varkens kweken in de cabines van de Zwemdok, echter met zeer weinig succes. Hiermede eindigde dan de

was, maar het kasteel begon toen al wat te vervallen en was door het water van de slotgracht eromheen redelijk vochtig, zodat ook hier een einde aan kwam. Een Vlaamse vereniging hield een tijdje haar bijeenkomsten in het grandioos decor van een middeleeuws slot, maar ook dit duurde niet lang. In 1977 werd het nog bewoond door een zonderling, die er als huisdieren een aap en een

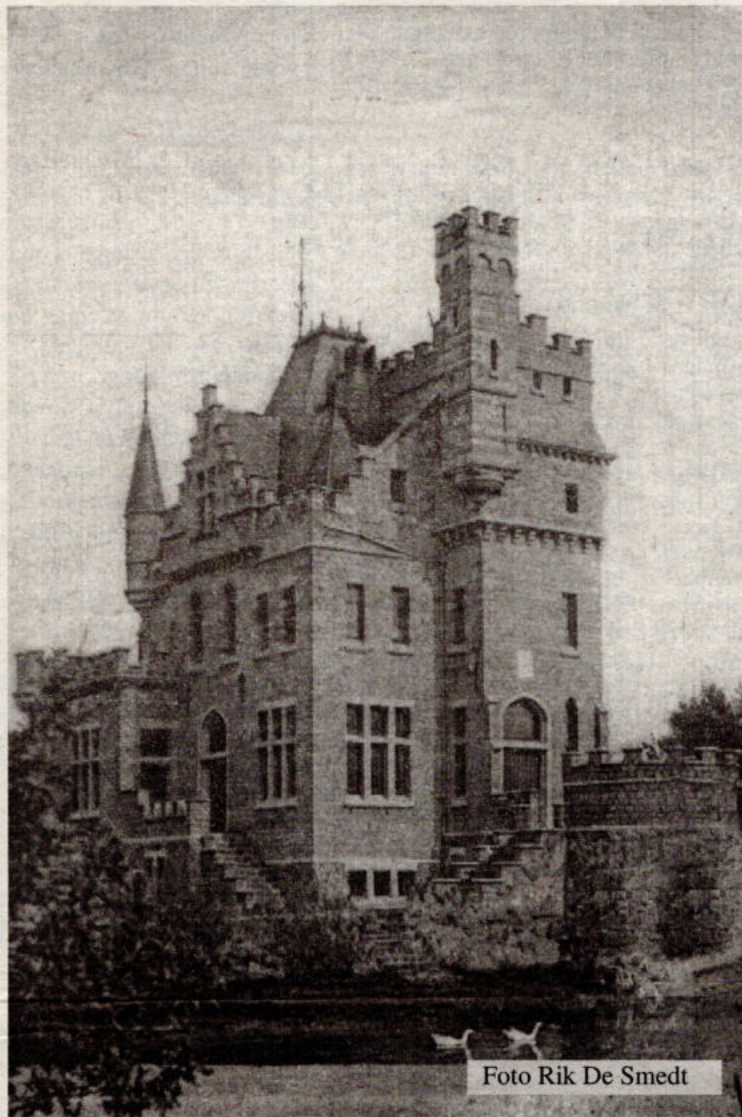


Foto Rik De Smedt



Foto Rik Asselbergh

geschiedenis van de enige zoon van Antoon Van den Weyngaert, onze stichter hier in Sint Mariaburg.

Een doodstrijd van een kwart eeuw

Het kasteel zou echter nog een tijdje langer blijven bestaan. Hetgeen nu volgde, waren 23 jaren van verval. Dan weer bewoond, dan een tijdje dat er niemand verbleef. In de zestiger jaren een Café-Restaurant onder de naam "Catershof", doch ook dat verdween. Nadien deed het dienst als privé-kinderverblijfplaats, waarvoor de ligging ideaal te noemen

leeuw op nahield, maar in hetzelfde jaar kwam het in handen van Vos Bouwmaatschappij, die dan begonnen is met villa's neer te zetten en te verkopen. In 1978 werd de trots van Henri Van den Weyngaert dan definitief afgebroken, de slotgracht gevuld en er kwamen 11 riant landhuizen voor in de plaats, 5 langs de Lage Caert en 6 langs de Henrilei. Zo bleef voorgenomen de Henrilei en de Castel Del Vinolei de enige herinneringen aan "Zotte Rik" en zijn middeleeuws kasteel.

Rik De Smedt

sommigen voor heel wat hilariteit zorgde, maar bij anderen een hoop ergernis opwekte. Maar ook bij zijn dagelijkse ritten te paard door de bossen van Sint Mariaburg, had hij gewoonlijk de fles zo dikwijls aangesproken, dat het paard hem terug naar huis moest brengen. Ook de bouw van zijn kasteel was excentriek. Hij maakte het waar om zelf als aannemer in 1911 een echte middeleeuwse burcht op te trekken.

Middeleeuws en toch twintigeeuws

205 m en langs de tweede was het 215 m lang. De ligging van het terrein was ook heel goed gekozen, tussen de Kattkensberg en de Hondjesberg in. Het prachtig nagemaakte middeleeuws kasteel stond ingeschreven onder Henrilei nr. 47. Zijn oppervlakte met terrassen bijgenomen bedroeg 725 vierkante meter. Het had niet alleen een uitkijktoren, maar was ook omgeven door een slotgracht, die overbrugd was aan de grote inkompoort langs de Henrilei, pal tegenover de Castel del Vinolei.

BUREN
IN 'T NIEUW KWARTIER



Groep Antverpia

VERZEKERINGEN

Uw maatschappij voor
LEVENS & BRAND
verzekeringen

SINT ANTONIUSLEI 97 B-2930 BRASSCHAAT

Tel.: Leven :03/664.30.13
Brand :03/664.30.19

Fax: 03/665.27.68

Cautreels Luc
Schilder Behanger

Korte Bist 36 - 2180 Ekeren Tel. (03) 664 41 13

DAMES & HEREN KAPSALON - ZONNEBANK

Anouk

Schriek 320 St. Mariaburg

Tel: 664.01.81

Dinsdag en woensdag van 8u30 - 12u en 13u30 - 18u. Donderdag en vrijdag OP AFSpraak
Zaterdag van 8u OP AFSpraak Zaterdag 24 en 31 dec. alleen op afspraak

Restaurant "DE 4 SEIZOENEN"



Zondagmenu: 950,-
Zakenmenu: 1250,-
Feestmenu: 1600,-

Alle menu's huiswijn inbegrepen

Alle creditcards worden aanvaard

Kapelsestweg 499 Ekeren - Mariaburg Tel: 605.19.15

Oud - Antwerpen

Elisalei 55 Mariaburg-Brasschaat
tel.665.10.15 - 664.27.59
Donderdag gesloten



Beenhouwerij Kris

Schriek 351 2180 Ekeren Tel: 664.20.18



Gratis levering aan huis

Geopend van 8 tot 12u30 en van 13u30 tot 18u. Zondag van 8u tot 12u30 Maandag gesloten.

PUZZELPRET

Zaten de oudejaarsfeesten er misschien voor iets tussen dat jullie geen leuk of spannend verhaal konden verzinnen? Misschien de geest nog wat beneveld? In elk geval is er deze keer geen winnaar voor vraag 1. Houden wij

gevonden op vraag vier, nl. CANTERBURY.

Maar een lekker ontbijt op bed van Van de Walle is dan weer wel in trek want voor vraag vijf kregen we de meeste antwoorden. De brievenbus van de Leopoldlei 83 werd herkend door onze volgende winnaar: VAN AERSCHOT Rik, Schriek 294.

Vraag zes lokte 3 lezersbrieven over de Schriek. Opnieuw is onze poët DE METSENAE Ria, Fabriekstraat 1 de winnares en dit van een etentje voor

netjes onze prijs bij voor de volgende keer. Zoals bij de Lotto.

Het koppel, Lisbeth De Gendt en een Walter Van Gastel-creatie, welke moest herkend worden op de foto was blijkbaar ook niet van de gekendsten, zodat we ook deze prijs, bij gebrek aan juiste inzendingen, kunnen bijhouden.

Vraag drie vonden jullie dan weer gemakkelijk want hier kwamen wel juiste antwoorden binnen: het woord dat we zochten is KERST-GESCHENK. We trokken dus met onschuldige hand de winnaar van een fles lekker natuurbier van Karrevort en dat is: VERHAEGEN Yvonne, Van den Weyngaertlei 13.

Jullie moeten dringend eens meer op reis gaan met onze KAV, want ook hier heeft niemand het juiste antwoord

twee in De vier Seizoenen. Alle prijzen zijn af te halen bij MAR FERMON, K. De Wintstraat 40, tel. 665.08.88.

En dan weer aan de slag voor de volgende puzzelpret:

Vraag 1: Wie schrijft een leuk of boeiend verhaal of anecdote en wint er een horcabon van 500,- fr. mee in OUD ANTWERPEN?

Vraag 2: Wie herkent deze foto met de bloem en wint een bronzen flessensluis van IDIR MECIBAH?

Vraag 3: Er is een fruitvlaai van COLSON te winnen voor wie de foto met de brievenbus kent.

Vraag 4: Een fles lekker na-

tuurbier van KARREVORT voor wie dit kan oplossen en als winnaar getrokken wordt:

Jack Daniel is:

- een voetballer van Liverpool

- de saxofonist van Glenn Miller

- een beroemd fabrikant uit Tennessee

Vraag 5: Een etentje voor twee in DE 4 SEIZOENEN: Wat hoort hier niet thuis in deze rij: Nonnevestjes, paardeschep, Oostendse Lukjes en kaasdoek.

Vraag 6: Ontbijt aan bed voor twee door VAN DE WALLE: Wat hebben deze dames gemeenschappelijk: Cindy Crawford, Linda Evangelista, Naomi Campbell?

Zeg nu niet dat ze allemaal een echtgenoot hebben of een grote boezem. We vragen hun beroep?



* Graag ontvangen we artikels, verslagen, zoekertjes, lezersbrieven e.d. voor 25 maart 1995.

* We danken alle medewerkers en adverteerders.

* We zijn niet verantwoordelijk voor de inhoud van de ondertekende artikels.

* Verantwoordelijke uitgever: Ignace Bosch, Schriek 295, 2180 Mariaburg-Ekeren, tel. 605.11.30.

BRIEVENBUS

Een nieuwe Schriek

Vrije interpretatie van het liedje van Herman van Veen

Refr. Opzij, opzij, opzij,

Maak plaats, maak plaats, maak plaats,

We hebben ongelofelijke haast

Opzij, opzij, opzij,

Want wij zijn al te laat,

We hebben maar een paar minuutjes tijd.

Want we moeten toch snel rijden, snorren, vliegen, maar v'ral kunnen doorgaan.

We willen hier niet stoppen, we willen hier niet langer blijven staan.

Want autobussen, cabrio's brommers, kamions en motto's,

We moeten met z'n allen er doorheen.

Maar wat met fietsers, voetgangers, kinderen en bejaarden?

Hebben die dan geen been om op te staan?

Refrein

Want geparkeerde auto's, belemmeren het zicht, en elke avond 'n file voor 't rood licht.

Wordt de Schriek een echte snelweg? Van 21 miljoen?

Is't daar de automobilist op te doen?

Refrein

Maar bedenk, dat wij met z'n allen, niet alleen auto rijden,

Maar in d'eerste plaats 'n zwak'weg'bruiker zijn.

Vandaar het grote belang, van 'n veilige Schriek!

Dus steunen we allemaal de polemiek!

Ria De Metsenaere

Hoe kort is de Smalle Bist?

Als nieuwe inwoner van de Schriek sinds enkele maanden, moest ik wel even wennen aan het drukke verkeer in deze straat. Zeker als je uit een zeer stille buurt afkomstig bent. Ik woon dan nog juist aan het kruispunt Korte Bist met Schriek. Wat wel zeer lastig is, is dat wanneer er 's avonds muzikles in de school wordt gegeven of andere activiteiten zijn, er steeds wagens op de stoep staan en dan ook nog het lef hebben om voor je garage te parkeren.

O ok op het spitsuur staan ze van voor de Korte Bist aan te schuiven tot aan het licht, zodat je nergens meer door kunt. Maar daar zal hopelijk wel verandering in komen met de nieuwe wegeniswerken. Waar zeker meer aandacht aan mag geschonken worden, is de Korte Bist met zijn tweekeringsverkeer. Komt er een tegenligger, dan moet men steeds invoegen en dan nog niet gesproken over de kinderkopjes, die ook nog eens op hun kant liggen waardoor het levensgevaar-

GEVELWREVEL

Dat zal tijd gaan worden dat de auto's wat stiller gaan rijden. Onze ruiten zijn altijd vol gespat als het regent. We kunnen altijd met een vod in de handen staan. Ook kunnen we bijna niet over. Ze laten ons gewoon niet overgaan. Ik zal tevreden zijn als er verandering komt.

Met mijn beleefde groetjes, een mevrouw van 62 jaar uit de Schriek.

Nog iets: ze rijden gewoon over het gras, bijna tot het venster.

KLEIN & GROOT

* Te koop: piano. Te bevragen tel. 666.04.43

* Uitgeweken Mariaburgers vonden de rust aan de samenloop van 2 riviertjes, midden in het bos en op een kruispunt van wandelwegen, te Vresse Sur Semois. Zij willen dit unieke plekje ook met U delen en verhuren daarom een prachtige kamer met balkonnetje en serveren U daarbij een heerlijk ontbijt. Voor inlichtingen: 061/50.14.56.

NOOIT THUIS

Kindertheater

Zat. 25 febr. 15u00: Panenka met "Wachten op regen" in het Wijkcentrum, Schriek 358

KAV Mariaburg

Do. 2 maart: Textieltrip in Zwevegem en Plantentuin van de Rijksuniversiteit te Gent

Do. 6 april: Koffiefeest

Do. 20 april: bezoek aan het stadhuis en stadswandeling

Di. 25 april: Gentse Floraliën.

Inlichtingen: Jetje Vanvelthoven, Nijverheidslei 14, 664.67.23

12de Benefiet concert

Zat. 18 jan. St.-Michielscollege 20u00 t.v.v. de restauratie van de vleugelpiano

Ibach door leerlingen, oudleerlingen en leerkrachten -

kaarten aan de receptie van het St.-Michielscollege

Open Natuurdag

Zon. 9 april: (ontbijt)wandeling in de Oude Landen, uitstap naar de Kuifeend,

foto-tentoonstelling, kinderevenementen -inlichtingen

Natuurreservaten Antwerpen Noord, Steenstraat 25,

Ekeren, 541.58.25 of 542.42.46

ECOWINKEL
"Karrevort"

Natuurvoeding met biogarantie

Kleding

uit milieuvriendelijk geteeld

katoen

Molenweg 18 - 2930 Brasschaat

Tel: 03 / 664.73.85

Open van 08.30 tot 18.30
Zondag en maandag gesloten

BROOD- EN BANKETBAKKERIJ



RUDI COLSON

Kapelsesteenweg 350 Mariaburg Tel: 664.49.48

Woensdag en donderdag gesloten